

[Ole Bjørn Kraft.]

der eksisterer, skal afhjælpes, og at det skal ske derved, at også Danmark yder sit bidrag til anskaffelsen af dette materiel.

Naturligvis måtte man forudsætte, at det radikale parti ville indtage den holdning, så sandt det radikale parti har et medansvar sammen med os andre for den forsvarsordning, som blev gennemført; den højtærede minister understregede jo også, at det behov, som er opstillet, ganske nøje svarer til, hvad vi havde tænkt os, dengang denne ordning skulle gennemføres. Derfor ville det også have forbavset mig, hvis ordføreren for det radikale parti havde sagt noget andet; men det er jo altid godt at få det understreget, fordi det er en udbredt opfattelse, at en af årsagerne til, at disse bevillinger ikke er givet, er de vanskeligheder, den højtærede minister har med det andet regeringsparti. Vi kan imidlertid ikke opfatte det, som er sagt her i dag, på anden måde, end at de vanskeligheder eksisterer åbenbart ikke for fremtiden, eftersom det radikale partis ordfører gennem sine udtalelser her i realiteten har sluttet sig til ministerens tale.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til andet, der er sagt. Jeg vil blot til det ærede medlem hr. O. Mathiasen sige, at han tager fejl, når han mener, vi har krævet større anskaffelser af materiel end det, ministeren har nævnt. Det, vi ønskede, var ikke længere at blive spist af med forsikringer og løfter; vi var, sagde jeg, blevet sultne efter resultater, efter kendsgerninger, således som det stærkt er understreget af min gruppes formand for et øjeblik siden.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen begyndte ligesom at tage diskussionen frem igen fra forsvarsforhandlingernes dage. Jeg skal ikke gå i detaljer, men blot minde det ærede medlem om, at alle værnscheferne, cheferne for hæren, for søværnet og for flyvevåbnet, anbefalede, at den forsvarsordning, der blev resultatet, blev gennemført. Jeg synes ikke, det ærede medlem skulle have rejst denne diskussion i dag. Jeg synes ærlig talt, at det ærede medlems pagti må være enigt med os andre i, at det nu må opklares, hvorledes regeringens stilling er over for militærbevillingerne. Det ærede medlem burde efter hele sin nationale og forsvarspolitiske indstilling have støttet

venstre og det konservative folkeparti i dette krav i stedet for at tage op igen, hvad vi var uenige om, dengang forsvarsordningen blev vedtaget; de realiteter, vi har ført frem her, burde dog have det ærede medlems støtte.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget til den højtærede forsvarsminister efter den tale, min gruppes formand lige har holdt; deri er meget væsentlige dele blevet berørt.

Den højtærede forsvarsminister takkede venstre og det konservative folkeparti, fordi vi var rede til at give bevillingerne. Det kan nu ikke komme den højtærede minister overraskende. Jeg tror, det havde været højst overraskende for den højtærede minister, hvis vi ikke havde været rede dertil. For øvrigt skal vi ikke have nogen tak, for det er en pligt, højtærede minister! Det er en pligt for os, som det er en pligt for den højtærede minister og for regeringen, at opfylde forsvarsordningens forudsætninger, og jeg har også opfattet det således, at regeringen ønsker det, men at den hidtil ikke har fundet den rette vej til at få det opfyldt.

Jeg må gøre en bemærkning i anledning af et svar, jeg fik. Jeg havde spurgt, om værnscheferne nu stod bag den modifikation og reduktion af behovet, som havde fundet sted, og jeg opfatter ministerens svar således, at de har anerkendt, at det er det, der skal og må gennemføres nu, at de har anerkendt, at det er rigtigt, at man samler kræfterne om dette, idet de ligesom vi holder fremtiden åben for, hvad der derefter skal følge.

Det er jo ikke altid så forfærdelig let at få fat på, hvordan stillingen i virkeligheden er. Jeg synes, at man, som jeg allerede sagde i mit første indlæg, må kunne tale mere åbent om disse ting. I de fleste landes parlamenter kan man tale åbent om dem, og det ville unægtelig gøre det lettere for partnerne i forsvarsordningen, hvis vi kunne få nogle oplysninger om, hvordan stillingen i virkeligheden er. Ministeren brugte her det udtryk, at sagen drejer sig ikke længere om et tal; den ligger et helt andet sted. Ja, det er jo ikke let for os at vide, at det er tilfældet. Vi kan også følge med i, både hvad der sker ude i verden, hvad der skrives, og hvilke udtalelser der fremsættes. Jeg vil blot minde om en udtalelse, som præsident Kennedy fornylig har fremsat, og